

Til nr. 3

Ændringsforslaget tager sigte på at lette adgangen til supplerende hjælp efter § 43, stk. 3, for familier med boligudgifter af en sådan størrelse, at de ikke kan afholdes inden for rammerne af § 43, stk. 1, idet det forudsættes, at familiens forbliven i boligen efter de konkrete forhold må anses for den eneste realistiske løsning af deres boligproblem.

Ændringsforslaget giver ikke mulighed for, at en ansøger kan få hjælp efter § 43 til en højere levestandard end forudsat i almindelighed efter denne bestemmelse, men tilsigter alene at sikre hjælp i tilfælde, hvor omkostningsniveauet for de nødvendige og rimelige boligudgifter gør det umuligt at klare sig med hjælpen efter stk. 1.

Det skal fremhæves, at en forhøjelse af den løbende hjælp som følge af alle andre udgifter end boligudgifter fortsat kun vil kunne ske efter godkendelse af revaliderings- og pensionsnævnet, jfr. § 43, stk. 3.

Ændringsforslaget vil bevirke, at indførelsen af varighedsbegrænsningen ikke kommer til at bebyrde revaliderings- og pensionsnævnene i større omfang. Det må påregnes, at udgifter til den supplerende hjælp til boligudgifter vil udgøre ca. 40 mill. kr., der fordeles sig ligeligt mellem stat og kommune.

Til nr. 4

Naturalhjælpsprincippet bør have en langt mere fremtrædende plads i systemet end nu, hvor socialkontorsklienter måske ankommer til socialkontoret, får penge udbetalt og så fortsætter i den ventende taxa til en beværtning, hvorfra de vender tilbage og fortæller, at de har mistet pengene og derfor må have nogle flere.

Til nr. 5

Det foreslås at lade de nærmere bestemmelser om reguleringen af privat dagpleje udgå, idet skadevirkningerne ved den foreslåede embedsmandsformynderiordning findes større end samfundsnytten.

Til nr. 6 og 11

Hensigten med ændringsforslagene er at understøtte lokale initiativer om alternative

pasnings- og institutionsformer. Forsøgene på at etablere mere smidige og utraditionelle pasningsformer må ikke komme til at afhænge af fagforeningstyranni, da dette mere går ud på at gavne organiserede personalegrupper ved at kræve større og større normering af personale med social- eller pædagoguddannelse, ikke for at gøre forholdene for brugerne mere menneskelige og varme, men for at pleje egne interesser.

Til nr. 7 og 15

Ændringsforslagene indebærer, at kommunerne fortsat kan yde tilskud til nedsættelse af forældrebetalingen, og at forældrebetalingen kan være mindre end 35 pct.

Til nr. 8

Ændringsforslaget tager sigte på at præcisere, hvad udgifterne til daginstitutioner reelt andrager.

Til nr. 9

Ændringsforslaget indebærer, at den hidtidige praksis vedrørende socialpædagogiske fripladser fastholdes.

Til nr. 10

Mindretallet finder ikke, at der skal etableres rene pasningsordninger – heller ikke som forsøg – og foreslår derfor ordet »pasningsordninger« ændret til »socialpædagogiske tilbud«.

Til nr. 12

Ændringsforslaget indebærer, at forældrebetalingen ikke kan overstige den sædvanlige forældrebetaling for tilsvarende pædagogiske tilbud for samme aldersgruppe i kommunen.

Til nr. 13

Ikrafttrædelsen af forslaget om at ophæve adgangen i bilstandslovens § 73, stk. 2, til at yde »socialpædagogiske fripladser« udskydes med ændringsforslaget til 1. januar 1984.

Ændringsforslaget skønnes at medføre en mindrebeparelse på 60 mill. kr. i 1983 (PL-niveau januar 1982).